

ALI İPEK • Gidelim Buralardan Muhlis

ALİ İPEK 1982'de Mardin'de doğdu. Öyküleri 2000'den bu yana *Varlık*, *Sarıç Öykü*, *Dünyanın Öyküsü*, *Çini Kitap*, *Eliz Edebiyat*, *Ihlamur* dergilerinde yayımlandı. Yazarın "Hor Kullanma Tarihi" adlı dosyası 2012 yılında "Yaşar Nabi Nayır Dikkate Değer Öykü Ödülü"ne layık görüldü.

İletişim Yayınları 3139 • Çağdaş Türkçe Edebiyat 555

ISBN-13: 978-975-05-3280-1

© 2022 İletişim Yayıncılık A.Ş. / 1. BASIM

1. Baskı 2022, İstanbul

EDITÖR Duygu Çayırıcıoğlu

KAPAK ve KAPAK ILLÜSTRASYONU Seda Mit

UYGULAMA Hüsnü Abbas

DÜZELTİ Berkay Üzüm

BASKI Ayhan Matbaası · SERTİFİKA NO. 44871

Mahmutbey Mahallesi, 2622. Sokak, No: 6/31 Bağcılar 34218 İstanbul

Tel: 212.445 32 38 • Faks: 212.445 05 63

CILT Güven Mücellit · SERTİFİKA NO. 45003

Mahmutbey Mahallesi, Devekaldırım Caddesi, Gelincik Sokak,

Güven İş Merkezi, No: 6, Bağcılar, İstanbul, Tel: 212.445 00 04

İletişim Yayınları · SERTİFİKA NO. 40387

Cumhuriyet Caddesi, No. 36, Daire 3, Seyhan Apartmanı,

Harbiye Mahallesi, Elmadağ, Şişli 34367 İstanbul

Tel: 212.516 22 60-61-62 • Faks: 212.516 12 58

e-mail: iletisim@iletisim.com.tr • web: www.iletisim.com.tr

ALİ İPEK

Gidelim Buralardan Muhlis

Firat'a...

Belki bahar gelmemişti ama kış bitti.

– *Hor Kullanma Tarihi*, “Çerçeve”

Buralar

“Kimse yok ile kimsem yok aynı şey değil Nurgül. Gözlerine baka baka nasıl dersin; ‘Gidelim buralardan,’ diye? Anlıyorum. Heveslenmişsin. Kendince kurduğun hayallerin nihayeti sana dedirtmiş bu sözleri. Mühürlemişsin. Başka zamanlar kalmamış. Tüketmişsin. Kim bilir kaç kez kırmışlardır seni buralarda. Yazgı demişsin. Yoruldum demişsin. Yeter demişsin. Küle üfleyecek nefesin kalmamış. Susamışsın. İçmemişsin. Dilinin ucunda biriktirmişsin. Yaralarını gömecek ağaç dibi bırakmamışsın. Tutunduğun her şeyi duvar zannetmiş, küfretmişsin. Taşan kuyularına toprak ekmişsin. Arta kalan yağmurlara, rüzgârlara söylemişsin. Şimdi demişsin. Ekmek biriktirmişsin. Ufalanmışsın. Rivayete göre yaşamışsın. Başka neresi olursa olsun da burası olmasın demişsin. Duvarları olmasa da olur evinin, bacası, merdivenleri. Görmüyor muyum zannediyorsun? Bahçeleri, evleri geçtim. İnsan bir kapıya bile razı gelebilir başka kasabalarda. Yeri oturmamış, kapına saklamışsın yumruklarını. Yeri gelir sırtıma bağlar taşırım da demişsin ama kapattıkça açılmış o kapı. Ne perde yetmiş örtmeye ne de menteşeye sürmekten

korktuğun yeminler ele vermiş seni. Leke gibi değil, yara gibi biriktirmişsin. Kimse karşına geçip de zamanla düzelecek, kıştan sonra açacak çiçekler diye telkinde bulunmamış sana. Kim karşına geçebilmiş ki? Onca acıyı taşımak kolay değil, başkasına sormayın, bana sorun demişsin. Taşa bakmışsın, küllere, çoraplarına. Yerime anlatmalarını istemişsin. Bilirim. Taşydıkların sırtındakilerden daha ağır, onu da bilirim fakat kasabanın her yerinde bir parçamız varken kolay mı öylece çekip gitmek?

Akşamüzeri serinliği vardır buraların. Hiçbir yere benzemeyen kokusu, suyu aynı görünse de tadı başkadır bilirsin. Sedir dibinin, ormanın, seherin, kuşlarının, gecesinin sesini işitmez misin? Nerede taş değse ayağına evine koşmaz mısın? İnsan dediğin, gömülmek istediği yerden ne kadar uzakta yaşayabilir ki? Nereye gidersek gidelim dudaklarımızdan çıkmayacak mı buralar? Kasabayı geçtik diyelim ya evler? Duvar boyalarının artanıyla saksı tenekelerine çizdiğin çiçeklerin, avlusunda rüzgâra tebessüm üflediğin zamanlarını görmedim mi zannedersin? Ya kokusunu içindeyken bile özlediğim evim ne olacak? Her yerinde beni var eden anılar var: Duvardaki çivi izlerinin hikâyeleri, açılınca hep birileri gelir diye beklediğim ama çalmayına, kapanışına hüzünlendiğim kahverengi ahşap kapı, bir gözü hiç açılmayan pencerelerim, gölgesinde çocukluğumun geçtiği ıhlamur ağacım, bakır tencerelerin fokurdadığı kestane kokan o kırmızı tuğlalı şöminem, bahçe duvarına yakışmayan ama akşamüzeri üstüne oturup babamın gelmeyişi bile beklediğim taşı bırakıp nereye gideceğiz? Baştan başlamak, yeni bir kimliğe alışmak zor gelse de eskisinden kurtulmak kolay mı sanıyorsun Nurgül? Anam babam susuz, bakımsız kalacak toprağın altında. Haftada bir ibrikle sulamak, topraklarına dokunmak, ayrıkotlarını yolmak, taşlarıyla ömür geçirmek, bayramlaşmak nasıl iyi gelir insana bile-

mezsin. Ya köşesinde alınteri, kapısında biraz daha büyüdü-
gümü hissettiğim emanet dükkân?

Farz edelim ki kimselere bir şey demeden sırf senin iste-
ğin diye öylece çekip gittik buralardan. Ne yaparsan yap, bir
kadın uğruna deyip suçu en çok senin üstüne atmayacaklar
mı zannediyorsun? Kanıma giren sen olmayacak mısın on-
ların nazarında? Belki de bir çırpıda söylediğinde haklısın-
dır. Gitmek kolaydır aslında. Gözümüzü kararttık mı önü-
müze bakar siliniriz buralardan. Dediğin gibi gece yarısı ya
da bir sabah bizi buralardan koparacak bavula ve birkaç eş-
yaya bakar. Vakit ilerledikçe küçülüp kayboluruz belki. Adı-
mız kalır geriye, aşkımız. Üzerinden bir gün geçtikten son-
ra anlatılacak rüya değiliz neticede. Bize yakışmadı diyenle-
rin küfürleri kulağımızı ne kadar çınlatacak ki? Helal olsun-
lar da çıkabilir ağızlarından. Kim bilir? Onların yapamadığını
yapmışken arkamızdan selamet suyu dökenler de çıkmaz mı
dersin? Geçmiş taşımaya ne hacet? Kaça satacaksa satsınlar
anılarımızı. Kim kapılarımızı sökecekse söksün yerinden!
Pencereler varsın kapanmasın. Talan etsinler saksılarımızı.
Yaprak biriksin, kuşlar biriksin, örümceklere, börtü böceği
yuva kalsın evlerimiz. Varsın onlara kalsın bıraktıklarımız.

Bilmez misin Nurgül, ya hikâyeye gelenler ya da hikâye-
den gidenler konuşulur buralarda. Onlar da unutulup git-
mezler mi? Hem hangi hikâye bütünüyle akılda kalmış ki
bugüne kadar? Hangi çocuk bıraktığımız hikâyeye büyü-
tülecek? Hangi ihtiyar kafasını kaşıyıp hatırlamak isteyecek
adımızı? Geceye sığmasak ne olacak? Marifet elinden tutup
uzaklara gitmek değil, marifet elinden tutup burada, bu ka-
sabada her şeye rağmen kalmakta değil mi Nurgül?” diye-
memişti Muhlis.

Nurgül’ün bir an evvel terk etmek istediği kasaba gözünde
kararına da o kara perdeyi istemeye istemeye çekmişti si-
nesine. Rıza göstermese de razı gelmiş, Nurgül’le birlikte ka-